

Az ítéltábla a Dr. Soltész Attila Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** jogtanácsos által képviselt **alperes** ellen **kártérítés megfizetése** iránt indított perében, a Szombathelyi Törvényszék 2016. január 25. napján kelt 17.P.20.443/2015/11/I. számú ítéletével szemben, a felperes által 12. és 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az 160.000.- (egyszázhatvanezer) forint le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint a felperes előzetes letartóztatását töltötte az alperesi büntetés-végrehajtási intézetben 2013. július 4. napján.

Ezen a napon "A" felügyelő teljesített szolgálatot az első emeleten. 8-9 óra közötti időben a szinten lévő személyek listájával végigment minden zárkában, és összeírta a sétára jelentkezőket. Aki jelentkezett, annak a neve mellé egy „s” betű került a listán. A felügyelő minden esetben a jelentkezők között összeállította a sétálókat úgy, hogy a bűntársak ne kerüljenek egy csoportba. Ez így történt a perbeli napon is. A felperes zárkájában tartózkodott még "B", "C" és egy negyedik fogvatartott is. A zárkából sétára nem jelentkezett senki.

Délután teljes zárást jeleztek az örök a fogvatartottak felé. Ekkor nem kifogásolta a felperes a séta - jelentkezése ellenére történt - elmaradását. A következő héten terjesztett elő panaszt a szabad levegőn tartózkodás elmaradása miatt kártérítési igénnyel együtt.

A felperes keresetében a szabad levegőn tartózkodás és a telefonálás lehetőségének elmulasztása miatt elszenvedett sérelmei miatt 2.000.000.- forint nem vagyoni kártérítés megfizetését kérte az alperestől. A per befejezését megelőzően jogellenes magatartásként már csak kizárólag a szabad levegőn való tartózkodás korlátozására hivatkozott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a jogalap hiányára történt hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes kettő millió forint kártérítés megfizetése iránti keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000.- forint perköltséget, egyúttal megállapította, hogy a felmerült eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet indokolása szerint a perben az 1959. évi IV. törvény, illetve a Bvtvr. és a 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet alkalmazandó. A kártérítés körében irányadó jogszabályhelyként a régi Ptk. 339. § (1) bekezdését és a 349.§-t jelölte meg azzal, hogy a Ptk. 75.§ és 76.§ alapján igényelt nem vagyoni kártérítésre figyelemmel e szakaszok vonatkozásában is vizsgálni kellett a kártérítési felelősség általános és különös feltételeit.

Utalt arra, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy az alperes magatartása mely személyiségi jogát sértette meg, azonban ha a felperes bizonyította volna a szabad levegőn való tartózkodásának sérelmét, akkor az a testi épséghez, egészséghez való személyiségi jogát sértette volna.

Kiemelte, hogy a kártérítési felelősség feltételeinek (jogellenes magatartás, kár bekövetkezte, és e kettő közötti okozati összefüggés) fennállása körében elsődlegesen az alperes jogellenes magatartását vizsgálta.

E körben a felperes személyes nyilatkozta és a tanúként meghallgatott "A" felügyelő, "C" és "B" zárvatársak vallomását értékelve kifejtette, hogy azt nem tudta megállapítani, hogy az alperes mulasztása folytán nem volt biztosított a felperes részére a szabad levegőn való tartózkodás. "B" tanú a felperes előadását, míg "A" az alperesi állítást támasztotta alá, "C" tanú vallomása érdemi információval nem szolgált.

Minderre tekintettel a törvényszék az alperes részéről jogellenes magatartást nem állapított meg. Ezért nem vizsgálta a felperesi kártérítési igény különös feltételeként megkívánt rendes jogorvoslat kimerítését és az egyéb általános feltételek fennálltát sem. A felperes keresetét jogalap hiányában utasította el, és a felperest a pereszettségére figyelemmel a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. A megismételt eljárásban a korábban már beszerezni kért az alperesi intézetben eltöltött időszakra vonatkozó nevelési anyaga becsatolását, a harmadik zárvatársa "D" tanúkénti meghallgatását, és a perben meghallgatott "C" ismételt, jogi képviselője jelenléte mellett történt kihallgatásukat kérte.

Kifejtette, valótlan az az alperesi, 10. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozat, amely szerint az alperes teljeskörűen becsatolta a felperes nevelési anyagát.

Az eljárás kezdetén indítványozta "D" zárvatárs tanúkénti kihallgatását, azonban ez nem történt meg, az elmaradás okáról a törvényszék tájékoztatást nem adott.

Hivatkozott arra, hogy "C" tanútól nem volt elvárható objektív és elfogulatlan tanúvallomás, mert az alperesi intézettől függött a tanú kedvezménye. Ez a tanú is benyújtott kártérítési igényt, és akkor még emlékezett arra, hogy a felügyelő megtagadta tőlük a séta lehetőségét. Ezt támasztja alá a 2013. július 30-án készült meghallgatási jegyzőkönyv,

amelyben a tanú pontosan emlékezett a perbeli napon történteke. Megjegyezte, hogy "C" 2013. július 16-án panaszt terjesztett elő, amelyben sérelmezte, hogy 2013. július 13-án azt az őrt osztották be az elhelyezési szintjére, aki 2013. július 4. napján megtagadta a szabad levegőn tartózkodás lehetőségét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a felperesi fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt az alábbiak szerint alaptalannak ítélte.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezési érvelésére figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy történt-e lényeges eljárási szabálysértés, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. E körben a felperes a nevelési anyagának hiányára hivatkozott.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján tényként állapítható meg, hogy a felperes a peres eljárás során több alkalommal terjesztett elő iratcsatolási kérelmet (panasz, kérelem, ezekre vonatkozó határozatok, végzések, nevelési anyag, lefolytatott fegyelmi eljárások). Az indítvánnyal érintett iratokat az alperes a 17.P.20.527/2013. számú eljárásban 33. és 36. szám alatt csatolta. Ezt támasztja alá az alperes 17.P.20.604/2014/3. szám alatti és a 17.P.20.443/2015/10. számú tárgyalási jegyzőkönyvben tett nyilatkozata is, amely szerint a felperes teljes nevelési anyagát becsatolta. Az alperesi nyilatkozat ellenére előterjesztett ismételt felperesi kérelem folytán a törvényszék a 17.P.20.604/2014/4/I. számú végzésében elutasítás terhe mellett felhívta a felperest, pontosan jelölje meg, hogy melyik irat beszerzését kéri az alperestől. Egyben a 4/III. sorszámú végzésben figyelmeztette a felperest, hogy mulasztása esetén a rendelkezésre álló adatok alapján fog dönteni. A végzés 2014. december 1. napján történt kézbesítése ellenére a felperes a felhívásban foglaltaknak nem tett eleget.

A törvényszék a 17.P.20.443/2015/10/I. számú végzésével a felperes további nevelési anyag beszerzésére irányuló indítványát elutasította, ezt azonban az elsőfokú ítéletben nem indokolta. Ugyanakkor a 10. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt II. sorszámú végzésében ismételten figyelmeztette a felperest a Pp. 141.§ (6) bekezdésében foglaltakra.

Az ítélet tábla megítélése szerint a 10/I. sorszámú végzés indoklásának elmulasztása nem minősül olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, ami az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

A felperesnek a Pp. 141.§ (2) bekezdése alapján kötelessége lett volna a 4/I., illetve a 10/II. sorszámú végzésben foglaltaknak az előírt határidőn belül eleget tenni. Ezt azonban saját hibájából elmulasztotta, így a Pp. 141.§ (6) bekezdése alapján további bizonyítás lefolytatására jogi lehetősége nincs, azt az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte.

A felperes nevelési iratanyagának (17.P.20.527/2013/33. és 36. szám alatti iratok) a felperes részére történő megküldésének elmaradása nem minősül eljárási szabálysértésnek.

A Pp. 192.§ (5) bekezdése értelmében a bíróságnak a felek felé csak tájékoztatási kötelezettsége van az általa beszerzett iratok megérkezéséről. Ugyanakkor az iratanyag a tárgyaláson ismertetésre került.

Ezt követően az ítéletábra a felperes fellebbezését érdemben vizsgálta.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges és elégséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve megalapozott tényállást állapított meg, a megalapozott érdemi döntését az ítéletábra osztotta.

A törvényszék megalapozottan állapította meg, hogy jelen jogvita elbírálására a jogalap tekintetében a régi Ptk. 75.§ és a 76.§-ban foglalt személyiségi jog megsértésére vonatkozó rendelkezései, az érvényesíteni kívánt nem vagyoni kárigény tekintetében a Ptk. 339.§ és 349.§-ai az irányadóak.

Helyesen rögzítette a kártérítési felelősség feltételeit, és e körben helytállóan vizsgálta elsődlegesen a jogellenes magatartás fennálltát. A törvényszék a peres felek előadását és tanúk vallomásait okszerűen értékelve megalapozottan állapította meg a felperesi igényt megalapozó alperesi jogellenes magatartás hiányát, és döntött a felperesi kereset elutasításáról.

A felperes a periratok szerint "D" zárvatárs tanúkenti meghallgatását a 17.P.20.527/2013/4. számú tárgyalási jegyzőkönyvben (6. oldal) indítványozta, amelyet a felperesi jogi képviselő a 2014. március 3. napján megtartott 17.P.20.527/2013/24. számú tárgyalási jegyzőkönyvben fenntartott. A jogi képviselő vállalta a tanú idézhető címének 8 napon belüli bejelentését.

A felperes a tanú idézhető címét annak ellenére nem jelentette be, hogy a 28. szám alatt elfekvő irat szerint a 24. számú tárgyalási jegyzőkönyvet a jogi képviselője a köztük fennálló megbízási jogviszony megszűnésekor a részére átadta.

A Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint a felperesnek kellett bizonyítani a per eldöntéséhez szükséges tényeket. A 2015. december 9. napán tartott tárgyaláson (10. sz. jegyzőkönyv 2. oldal) az elsőfokú bíróság a 17.P.20.527/2013/4. számú tárgyalási jegyzőkönyvre hivatkozással a Pp. 3.§ (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a felperest a bizonyítási teherről, a bizonyítás indítványozása elmulasztásának, a bizonyítási indítvány elkésett voltának, illetve a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről. A felperes a tájékoztatás ellenére bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a felperes keresetét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján.

Alapítanul hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra, hogy a törvényszéknek "C" tanú vallomásaival ellentétes „három okiratszerű bizonyítékot" (két panasz, meghallgatási jegyzőkönyv) nem vette figyelembe. A törvényszék ezen az iratok tartalmát a tárgyalás során megismerte, és a tartalmukkal ellentétes tanúvallomás folytán a felperesi jogi képviselő jelenléte mellett 2014. március 3. napján megtartott tárgyaláson kérdéssel kívánta tisztázni az ellentmondás okát. A tanú válaszában előadta, - miként ezt a felperes a fellebbezésében is rögzítette - „aludt, kába volt, és a többiek hatására írta ezt a panaszt" (17.P.20.527/2013/24. 3. oldal). Ebből az következik, hogy a törvényszék az eljárás során a tanú okiratait

megismerte, és a tanú személyes előadásával összevetve - az egyéb bizonyítékok mellett - azokat az értékelési körbe vonta. Így a tanú ismételt meghallgatása nem indokolt.

Mindezen indokok alapján az ítélet az elsőfokú ítéletet a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperes költségmentessége, illetve az alperes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli. Az illeték mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§ (1) bekezdése alapján került megállapításra.

Győr, 2016. szeptember 5. napján

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk. .Vass Mária sk.
a tanács elnöke

előadó bíró

Dr.Mészáros Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó